

ХРОНІКА

19–20 листопада 2008 р. в м. Брно (Чехія) відбулася Друга міжнародна наукова конференція «Україністика — минуле, сучасне, майбутнє», присвячена 15-й річниці відкриття спеціальності «Українська мова і література» на філософському факультеті Бренського університету.

Робота конференції проходила в двох секціях — мовознавчій та секції літератури, культури та історії, у межах яких було розглянуто широке коло питань, пов'язаних із діалогом епох і культур у сучасному духовному житті в Україні; місцем української мови, літератури, культури у світовому контексті; сучасним станом та перспективами зіставного вивчення слов'янських мов, літератур і культур; актуальними проблемами сучасного слов'янського мовознавства, літературознавства, культурології й ареальних досліджень; історію вивчення та викладання української мови і літератури в Україні й у світі.

У конференції взяли участь науковці США, Польщі, Австрії, Німеччини та Чехії. Широко були представлені результати досліджень учених різних регіонів України (Київ, Донецьк, Дрогобич, Харків, Бердянськ). Переважна частина виголошених на конференції доповідей торкалась актуальних мовознавчих проблем.

Чимало із представлених на мовознавчій секції доповідей було присвячено проблемам етнолінгвістики, зокрема доповіді І. Голубовської (Київ) «Українська зіставна лінгвокультурологія: сучасний стан та перспективи розвитку», Л. Скалич (Дрогобич) «Національно-культурна специфіка фразеологічних одиниць», К. Мізіна (Кременчук) «Дурний як сало: зміна ціннісних орієнтирів українців? (на матеріалі української, німецької, англійської та російської фразеології)», Л. Даниленко (Київ) «Пареміологія в колі суміжних гуманітарних наук», Г. Школи (Бердянськ) «Міфологічний компонент фразеологізмів як елемент етнокультури»; когнітивної лінгвістики — А. Загнітка (Донецьк) «Слов'янські мовні картини світу: зіставний аспект», С. Луців (Дрогобич) «Фразеологічні одиниці зі значенням співвіднесеності з домашньою твариною в українській мовній картині світу», Л. Дубової (Київ) «Птахи з чоловічою символікою в болгарській мовній картині світу (на прикладі орла та сокола)», Ю. Лебеденко (Харків) «Концепт *xama* в мовній картині світу», О. Сурмач (Київ) «Семантико-когнітивна структура концепту “бідність” в англійській, німецькій, російській та українській мовах», Г. Філь, І. Кутняка (Дрогобич) «Фразеологічні одиниці з компонентами-назвами ароматичних кольорів в українській мовній картині світу», В. Федонюк (Київ) «Мовна картина світу та типологія К. Юнга»; лексикології та лексикографії — С. Гриценко (Київ) «Міжмовна

взаємодія як фактор розвитку писемної української мови кінця XVI–XVII ст.», О. Крижко (Бердянськ) «Образно-номінативна та оцінна характеристика зоосемізмів української мови», З. Роженко (Київ) «Гранські елементи у слов'янських мовах», О. Тищенко-Монастирської «Семантичне поле “людина” у фольклорному порівнянні (на матеріалі східнослов'янських та тюркських мов)», Г. Кутньо́ї (Львів) «Фрейми предикатів процесу в сучасній українській мові (до матеріалів укладання словника)»; соціолінгвістики — О. Рудої (Київ) «Гендерні особливості комплементу українців»; аналізу мовної ситуації в Україні — В. Чемес «Етномовна ідентичність у поліетнічних регіонах України»; дослідженню окремих мовних явищ — М. Федурко (Дрогобич) «Явище абрєвіації в лінгвокультурологічному аспекті», Л. Солдатової (Київ) «Актуальність використання інформаційно-кореляційного критерію розмежування та унормування неоднозначностей в слов'янських мовах»; фразеології — Г. Ситар (Донецьк) «Синтаксичні фразеологізми з модальним значенням в українській мові», Г. Шубак (Дрогобич) «Власна назва як компонент фразеологічних одиниць української мови»; синтаксису — О. Федурко «Прислівникові предикати в структурі українського речення», І. Патен (Дрогобич) «Словесні символи пересування як образно-смисловий центр фразеологічних одиниць (на матеріалі східнослов'янських мов)»; питанням перекладу — О. Литвинюк (Брно) «Проблеми перекладу чеських префіксальних дієслівних форм на -но, -то» та ін.

Часте посилення на мовознавців з України та їхні праці (В. М. Русанівського, О. Б. Ткаченка, Н. Г. Озерової, Н. Ф. Клименко, В. Г. Жайворонка), позитивна оцінка здобутих ними результатів, зокрема київської академічної етимологічної школи (праці О. С. Мельничука, В. Г. Склярєнка) в доповідях чеських, німецьких, австрійських учених підтвердили високий авторитет українського мовознавства в науковому світі.

На схвалення та високу оцінку заслуговують і багатоаспектні за підходом до вивчення української мови доповіді чеських колег (Г. Миросової, П. Каліни, Л. Павлічка, Е. Крейчової, П. Валчакової, Є. Оплеталової, У. Холод, Г. Молнарів, Р. Немца). Велике практичне значення для розвитку перекладної лексикографії матимуть, на наш погляд, праці чеських україністів (викладачів та аспірантів кафедри славистики філософського факультету Бренського університету) Т. Юржичкової, І. Міхалікової та О. Газдосової, у яких виявився їхній власний досвід укладання двомовних (на матеріалі чеської та української мов) термінологічних словників — правничого, назв рослин та скорочень.

В. ФЕДОНЮК